

De Gouden Leeuw

Piet Gommans

De Gouden Leeuw is een begrip in Panningen en omstreken. Het logement aan de Markt dankte zijn naam aan de vergulde leeuw boven de deur. Het pand is al lang geleden afgebroken, maar de leeuw is er nog! De geschiedenis van Panningen is aan zijn ogen voorbijgetrokken.

Hotel De Gouden Leeuw

Voldaan kijken in februari 1958 de arbeiders van firma De Waard uit Gouda in de camera. Zij hebben zojuist de leeuw van zijn rustplaats boven de voordeur van het voormalig hotel 'De Gouden Leeuw' gelicht. Het pand gelegen aan de Markt in Panningen en volgens de muurankers gebouwd in 1803, werd in 1957 aangekocht door de firma Kassteen. De stenen leeuw die ruim 150 jaar boven de hoofdingang de wacht hield werd gereinigd en kwam, na van een nieuwe goudlaag te zijn voorzien, terug als "Gouden Leeuw" aan de muur van het toen op deze plek gevestigde pand van de firma Kassteen (nu Bruna en ONZ). Met de afbraak kwam er een einde aan het roemruchte hotel dat in vroegere tijden wijd en zijd bekend stond; niet alleen als logement, maar vooral door zijn goede keuken.

Als deze leeuw kon spreken...

Wat is er niet allemaal aan zijn ogen voorbijgetrokken? Met sfinxachtige gelatenheid heeft hij alles gadegeslagen. Hij zag Panningen, toen niet meer dan een lint van enkele boerderijen, in de loop der jaren veranderen in een levendig dorp. Hij heeft de stille Markt van vroeger nog gekend waar de boerenkarren, postkoetsen en voetgangers voorbij kwamen. Later de eerste fietsers en auto's en in 1912 kreeg hij tranen in de ogen en werd zijn lijf besmeurd door neerslag van stoom en roet van de passerende tram op weg van Venlo naar Beringe en terug. Hij zag de eenvoudige, Onze Lieve Vrouwekapel, waar Panningen zijn naam Kepèl aan ontleent, groeien tot een volwaardige kerk die begin jaren 30 plaats moest maken voor de vooruitgang. De bierwagens van

De medewerkers van firma De Waard.

**Het hotel aan de Markt
net voor de afbraak.**

Bronnen:

- Archief
Heemkundevereniging
Helden
- Fred Kassteen, Panningen
- Midden-Limburg, uitgave
maart 1958

Foto's:

- Archief
Heemkundevereniging
Helden
- Piet Gommans

Specken kwamen hier voorbij en verloren soms een ton bier die dan op de Markt leeg liep. Hij zag de bouw in 1850 van de nieuwe kerktoeren aan de voormalige kapel, later uitgebouwd tot een volwaardige kerk en de afbraak. De bouw van de grote nieuwe kerk en de vernieling door Duitse troepen in 1944.

Hoeveel gasten heeft hij in en uit zien stappen?

Handelsreizigers, dagjesmensen, gasten uit Duitsland die op bezoek gingen bij hun dochters die verbleven in het in 1880 geopende meisjesspensionaat. Later gevolgd door de vele priesterstudenten en ook soms een deftig heertje uit Den Haag die in het najaar tijdens het uitstappen uit het rijtuig tot aan zijn enkels in de modder zakte en daarop luidkeels tegen een toekijkende Kepèlse inwoner riep: *“Wanneer worden hier de wegen eindelijk eens verhard?”* Waarop deze antwoordde: *“Met Koorsmes as ut geit vreeze.”* (Met Kerstmis als het gaat vriezen.) De vele processies, kermissen en andere feestelijkheden die het dorp vierde. Aankomende en vertrekkende passagiers van de M.B.S. (Maas Buurt Spoorweg) die pal voor zijn neus stopte. Tijdens de oorlogsjaren werd het hotel door de Duitsers gevorderd en na hun vertrek werd het vrij spoedig de tijdelijke huisvesting van de eerste repatrianten uit het voormalig Nederlands-Indië. Hij zag in die jaren de opbouw en gestage groei van het dorp naar een betere toekomst.

Vergane glorie 1803-1958

Volgens de muurankers dateert het gebouw uit 1803, maar tijdens de afbraak kwamen zaken aan het licht die aangaven dat het oudste gedeelte (de achterzijde) van het pand wellicht in 1647 gebouwd is. (Er zijn evenwel geen documenten in het archief die dit bevestigen.) Tijdens de afbraak kwam aan de achterzijde een muuranker met het jaartal 1647 tevoorschijn.

Het oorspronkelijke gebouw is waarschijnlijk een alleenstaande boerenhoeve geweest met een gelagkamer waar reizigers konden rusten en de inwendige mens versterken. In de zijmuren komen tijdens de afbraak ook dichtgemetselde ramen aan het licht die erop wijzen dat het gebouw vrijstaand is geweest. Tijdens de groei van de kern Panningen is deze dorpsheerberg veranderd in een logement. In 1880 werd door de toenmalige eigenaar Engeline Geurts (weduwe van Leonard Joosten), het pand uitgebreid tot hotel. Dit had weer te maken met de komst van een Duitse zusterorde die in het klooster (nu Vincent Depaul) een meisjespensionaat vestigde. Daardoor ontstond behoefte aan logeermogelijkheden voor bezoekers, veelal afkomstig uit Duitsland.

Maar de tijd staat niet stil en het is triest dat niets meer herinnert aan De Gouden Leeuw van weleer. Zover bekend zijn er geen tastbare voorwerpen bewaard gebleven die herinneren aan dit hotel. Naast de muurankers uit 1803 die nu, na de laatste verbouwing, verborgen zitten onder het verlaagd plafond, heeft alleen de leeuw de tand des tijds doorstaan. Na een lange zoektocht hebben we hem gevonden. Tot de overname door Bruna sierde hij als logo en blikvanger de muur van boekhandel De Gouden Leeuw. Hij heeft weliswaar zijn goudkleur verloren en last van een gebroken rug... maar hij is er nog. Hij rust nu in de tuin van een kleinzoon van Leendert Kassteen. Wellicht komt hij in de toekomst terug aan de muur of gevel van het winkelpand aan de Markt. Of misschien vindt hij zijn laatste rustplaats in het Streekmuseum.

Fred Kassteen met de leeuw.

